

Temida

Temis albo, jak my ją dziś nazywamy, Temida, była jednym z najstarszych bóstw, córką Nieba i Ziemi. Zanim Dzeus pojął w małżeństwo Herę, Temida była jego żoną i wtedy urodziła mu trzy piękne córki: wesole, kwitnące boginki pór roku, hory, które strzegą złocistych bram Olimpu. Nawet i potem, gdy się już rozstali, Temida była najzaufańszą powiernicą Dzeusa, który przed nią nie miał żadnych tajemnic. Była to bowiem bogini mądra i doświadczona. Patrzyła na wiele rzeczy zakrytych przed oczyma reszty bogów, których jeszcze nie było na świecie, gdy ona już na nim królowała. Uważano ją za boginię sprawiedliwości, obyczaju i porządku i stawiano jej ołtarze w miejscach zgromadzeń ludowych, aby swą obecnością ożywiała narady w duchu dobra i prawości. Nazywano ją wybawicielką i ucieczką uciśnionych, gdyż na równi z Dzeusem czuwała nad tym, aby nie wyrządzano krzywdy ludziom biednym i potrzebującym pomocy. W wielu miastach greckich miała świątynie, często w pobliżu świątyń Ziemi lub Demetry. Pojawia się na pomnikach jako surowa postać niewieścia z rogiem obfitości, a tradycyjnie przedstawia się ją do dziś z zawiązanymi oczyma; w jednej ręce trzyma miecz, w drugiej wagę.